အညာကြွစစ်သည်တစ်ဦး၏ မှတ်တမ်း

မြန်မာစာပေလောကတွင် ခရီးသွားမှတ်တမ်းစာအုပ် စာတမ်းများ၊ ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်း စာအုပ်စာတမ်းများ၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိများ အသင့်အတင့် ခေတ်စားလာစပြုသော်လည်း အခြားသော စာအုပ်စာတမ်းများနှင့်ယှဉ်လျှင် အရေအတွက် နည်းပါးသေးသည်ဟု ဆို ရပေမည်။ ဤသို့ ရှားပါးနေချိန်မျိုးတွင် ခင်မောင်ညို(မန်း)၏ "အညာကြွစစ်သည်တစ်ဦး၏ မှတ်တမ်း"ပေါ်ထွက်လာခဲ့ရာ လက်ကမ်း၍ ကြိုဆိုရပေမည်။

(၁၅)နှစ် သားလောက်မှစ၍ "သံမဏိတပ်"နှင့် ကျောင်းသားသမဂ္ဂတို့တွင် စတင်ကာ ပါဝင်လှုပ်ရှားလာခဲ့သော ခင်မောင်ညို(မန်း)၏ ဘဝတစ်စိတ်တစ်ဒေသဟုလည်း ဆိုနိုင်ပေသည်။ အသက်(၁၉)နှစ်အရွယ် ၁၉၄၃ တွင် ဗမာ့တပ်မတော်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီးနောက် ၁၉၄၆ ခုနှစ်ဦးပိုင်းတွင် တပ်စခန်းကို စွန့်ခွာခဲ့လေသည်။

(၁၅)နှစ်သားအရွယ်မှသည် (၂၂)နှစ်အတွင်း တွေ့ခဲ့ကြုံခဲ့ကျင်လည်ခဲ့ရသော ဘဝကား မျိုးစုံလေသည်။ ဒုက္ခဆင်းရဲလည်း စုံလေသည်။ ဘဝမျိုးစုံကျင်လည်ကာ ဆင်းရဲဒုက္ခအဖုံဖုံဖြင့် အရင်းတည်ခဲ့သော လွတ်မြောက်ကြောင်း၊ ကြိုးပမ်းမှု တစ်ရပ်ဟု ဆိုရသော် သင့်အံ့ထင်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ဩဝါဒကို ခံယူလျက် တပ်မတော်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီးနောက် မင်္ဂလာဒုံ ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်းမှတစ်ဆင့် ဂျပန်ပြည်ဘုရင့်စစ်တက္ကသိုလ်သို့ ကူးပြောင်း၍ ခေတ်မီစစ်ပညာရပ်များကို ဆည်းပူးကာ ကံကောင်းထောက်မသဖြင့် မသေမပျောက်ဘဲ အမိမြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့ပုံများကို အခန်းပေါင်း(၁၀၅)ခန်းပိုင်း၍ ရေးသားထားလေသည်။

ရေးသားပုံမှာ ရိုးရိုးနှင့်ရှင်းသည်၊ ဖတ်ရသည်မှာ လွယ်ကူသည်။ ကိုယ်တိုင်ခံစားခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်လည်ရေးသားထားခြင်းဖြစ်၍ သဘာဝကျသည်။ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်လေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိပြီးနောက် ဂျပန်လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်ခါစတွင် မိခင်တပ်မတော်ကို မိမိတတ်ကျွမ်းခဲ့သော စစ်ပညာဖြင့် ကျေးဇူးဆပ်အုံ့ဟု အားခဲထားဆဲ တပ်မတော်ကို ဖျက်သိမ်းလိုက်ရာ ရဲဘော်ဟောင်းတို့မှာ အမိမဲ့သားပမာဖြစ်ကြရလေသည်။ အနည်းအပါးလောက်သာ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းသည့် တပ်မတော်တွင် ပါဝင်ခွင့်ရပြီး အချို့တော့ပြန်သူပြန်၊ အချို့ဌာနချုပ်တွင် သောင်တင်သူ သောင်တင်နေကြသည်။ ဤအချိန်မှာပင် ခင်မောင်ညို(မန်း)သည် တပ်စခန်းကို စွန့်ခွာခဲ့လေသည်။

ဤအခန်း(စာမျက်နှာ(၃၁၂)မှ (၃၃၀)အထိ)သည် စာတစ်အုပ်လုံး၏ အမြင့်ဆုံးအပိုင်း၊ စိတ်ထိခိုက်ဖွယ်အဖြစ်ဆုံး အပိုင်းဖြစ်ပေသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် မျှော်လင့်ချက်တောင်ကြီး ပြိုကွဲပျက်စီးကြေမွသွားသော အခန်းမျိုးဟုလည်း ဆိုနိုင်ပေသည်။ လူငယ်ကလေးတစ်ဦးသည် မထင်မရှားဘဝဖြင့် တပ်မတော်သို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ပြီးနောက် မထင်မရှားဘဝဖြင့်ပင် မိခင်တပ်မတော်ကို စွန့်ခွာခဲ့ရလေသည်။ "အညာကြွစစ်သည်" ဆိုသည်ကား သည်လိုပင်ရှိချေမည်။

သို့သော် တစ်နေ့သောအခါ၌ အညာကြွစစ်သည်ကလေးတစ်ဦး၏ မှတ်တမ်းမှာ "ဗမာ့တပ်မတော်သမိုင်း"အတွက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ "ဗမာ့တော်လှန်ရေးသမိုင်း" အတွက်ကိုသော်လည်းကောင်း တစ်နည်းတစ်ဖုံ အထောက်အကူပြုနိုင်ဖွယ်ရာ ရှိသည်ကိုမူကား ယုံမှားဖွယ်ရာမရှိ။ အဖြစ်အပျက်၊ အကြောင်းအဆို၊ အတွေ့အကြုံအားလုံးကို အသေးစိတ်ရေးသား ဖော်ပြထားသည့်အပြင် ရှားပါးလှသည့် ဓာတ်ပုံများကိုပါ ပူးတွဲဖော်ပြထားလေသည်။ ကြည့်တတ်၊ မြင်တတ်၊ လေ့လာတတ်၊ သိမ်းဆည်းတတ်၍လည်း ဤမျှ စုံအောင်ရေးနိုင်၊ စုံအောင်ထည့်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

စာအုပ်ကိုဖတ်၍ ဆုံးသည့်အခါ လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းမှုတွင် ကျဆုံးခဲ့ကြသော ရဲဘော်များနှင့် မထင်မရှားဘဝမျိုးဖြင့် ပျောက်ကွယ်သွားကြရသော ရဲဘော်များအတွက် စိတ်ထိခိုက်မှုတစ်မျိုး ဖြစ်ပေါ်လာသလို အခြားတစ်ဖက်မှလည်း အတွေး ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။ လောက၌ အတွေ့အကြုံဟူသည် ဘဝနှင့်ရင်းမှသာ ရရှိနိုင်ပြီး ခိုင်မာသော ခံယူချက်ဖြင့် ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်ပါမှသာ အောင်မြင်ပြီးမြောက်နိုင်သည်ကို တွေးမိခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ယူတတ်လျှင် သင်ခန်းစာရနိုင်သည့် စာအုပ်မျိုးဖြစ်သလို၊ တွေးတတ်လျှင်လည်း တရားသံဝေဂရနိုင်မည့် စာအုပ်မျိုးဖြစ်သည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။ အညာကြွရဲဘော်နှင့်အတူ ထိုခေတ် ထိုလောကဓာတ်ခုံပေါ်တွင် ပါဝင်ကပြခဲ့ကြသူတို့၏ ဘဝကျင်လည်ကြရပုံများကိုလည်း ရှုလော့၊ နိမ့်သူနိမ့်၊ မြင့်သူမြင့်၊ တက်သူတက်၊ ကျသူကျ၊ ပျောက်ပျက်သူပျောက်ပျက်ဖြင့် ဘဝအမျိုးမျိုး၊ စခန်းအထွေထွေ ကူးပြောင်းလျက် ရှိကြသည်ကို စာအုပ်ပါအကြောင်းအချက်များက သက်သေခံလျက် ရှိလေသည်။ ဗိုလ်မှူးသမိန်၏ အမှာစာမှ စာတစ်ပုဒ်တွင်လည်း ထိုသဘောကိုပင် တွေ့ရပါသည်။

ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းမှုတစ်လျှောက်လုံး၊ ဗမာ့တပ်မတော်သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံး၌ မှုန်တိမှုန်ဝါးဖြင့် တစ်စတစ်စ ပျောက်ကွယ်သွားကြကုန်သော အညာကြွရဲဘော်တို့ မည်၍မည်မျှရှိကြလေမည်နည်း။ တိုင်းပြည်က မသိလိုက်ကြရလေသော ထိုရဲဘော်အသီးသီးတို့၏ အဖြစ်အပျက်မှတ်တမ်းတို့ကား နည်းမည်မထင်။ အချို့သောနိုင်ငံများ၌ "အညာကြွစစ်သည်တစ်ဦး၏ ဗိမာန်"ဟူ၍ပင် တခမ်းတနား တည်ဆောက်၍ ထားကြပေပြီ။

ဤစာအုပ်ကို ဗမာ့တော်လှန်ရေး(၂၅)နှစ်မြောက် အထိမ်းအမှတ်ကို ကြိုဆိုသောအားဖြင့် ရေးသားထုတ်ဝေသည်ဟု သိရပေသည်။ ဆီလျော်ပါပေသည်။ အညာကြွစစ်သည်နှင့် တော်လှန်ရေး ဆိုသည်ကား မိတ်ဖက်နံဖက်ပင် မဟုတ်ပါလော။

မင်းနိုင်

ဦးမင်းနိုင်(ယဉ်ကျေးမှုဌာန အထက်တန်းအရာရှိ)

◆

တပ်ကြပ်မောင်ထူး၏ အမှာ

ခင်မောင်ညို(မန်း)သည် "အညာကြွစစ်သည်တစ်ဦး၏ မှတ်တမ်း"ဆိုသော စာအုပ်ကို ထုတ်ဝေလိုက်လေသည်။ "အညာကြွစစ်သည်"ဆိုသော စကားရပ်အတွက် အဓိပ္ပာယ်ရှိပေလိမ့်မည်။ အမှန်မှာ အညာကြွမဟုတ်။ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးနှင့် တပ်မတော်သမိုင်းစဉ်တွင် အမာခံကျောရိုးများအဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ကြသော လူငယ်များ၏ လှုပ်ရှားမှုအတွင်း ခင်မောင်ညိုသည် အထင်ကရ ပါဝင်ခဲ့သူပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အညာကြွဟု နှိမ့်ချစွာ သုံးနှုန်းထားခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ခင်မောင်ညိုသာလျှင် သိပေလိမ့်မည်။

ခင်မောင်ညိုတို့အဖွဲ့ နိပ္ပန်ပြည်သို့ စစ်ပညာသင်ကြားရန်အတွက် မင်္ဂလာဒုံစစ်တက္ကသိုလ်မှ စတင်ထွက်ခွာကြစဉ်က ကျွန်တော်သည် အဆိုပါစစ်ကျောင်း၌ အခန်း ဆရာလေးတစ်ဦးဖြစ်၏။ စစ်ကျောင်းကြီးအတွင်း လမ်းတစ်ဖက်တစ်ချက်မှ ပညာတော် သင်အဖွဲ့အား ဂီဝသောမျက်လုံးများဖြင့် အလေးပြုလိုက်ကြရသောအဖွဲ့တွင် ကျွန်တော်လည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့၏ဒုက္ခသုက္ခအဝဝကို ကိုယ်တိုင်သိခဲ့၍ ကိုယ်ချင်းလည်းစာမိ၏။ အမှန်မှာ နိပ္ပန်များ၏ ယုံကြည်မှုကိုရယူရန်အတွက် မကြာမီ ဆင်နွှဲကြရမည့် တော်လှန်ရေးကို ကာကွယ်ဖုံးဖိ ထားနိုင်ရန်အလို့ငှာ စေလွှတ်ရသော ဓားစာခံပညာတော် သင်များအဖွဲ့ဟု ဆိုနိုင်ကောင်းပေသည်။

အညာကြွစစ်သည်တစ်ဦး၏ မှတ်တမ်းသည် ကျွန်တော့်အား(၂၅)နှစ်ခန့် ပြန်၍ ပျို့မျှစ်သွားစေ၏။ မှတ်တမ်းကိုဖတ်ရင်း ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်း၊ မျက်ရည်စို့ရခြင်း၊ မချိတရိပြုံးရခြင်း၊ လွတ်မြောက်ရေးသမိုင်းတွင် ပါဝင်ခဲ့သူတို့၏ ခံနိုင်ရည်ကို အံ့ဩရခြင်း၊ အရေးကြုံခဲ့လျှင် လူသတ္တဝါတို့၏ ခံနိုင်ရည်ရှိမှုသည် အံ့မခန်းပါတကားဟု လူသားလျှင် ပဓာနကျသောအခန်းကို ပို၍လေးနက်လာခြင်းစသော စိတ်တို့သည် တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ် ခံစားလာရပေသည်။

"ရွှေအကြောင်း ဖယောင်းသက်သေ၊ လူအကြောင်း သမိုင်းသက်သေ" ဆိုသကဲ့သို့ သမိုင်းသည် လူပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း၏မှတ်ကျောက်ဖြစ်၏။ လူတိုင်း၏ ပြုမူလှုပ်ရှားမှုများသည် သမိုင်းမှတ်ကျောက်တွင် အလိုလို တင်ပြီးပင်ဖြစ်၏။ လူတစ်ယောက်ကို သုံးသပ်၍ အကဲဖြတ်ရာတွင် သူ၏သမိုင်းကြောင်းကိုသာ သုံးသပ်အပ်၏။ သမိုင်းကြောင်းသည်သာလျှင် ပဓာနကျ၏။ ပစ္စက္ခအခြေအနေသည် သာမညသာလျှင်ဖြစ်၏။ သမိုင်းကြောင်းကောင်းခဲ့တိုင်း လက်ရှိအခြေအနေ ကောင်းရမည်ဟု တထစ်ချမယူဆအပ်။ အကြင်သူသည် တူးသင့်သောမြေတွင်းကိုလည်းတူး၏။ ထည့်သင့်သောမြေဩဇာနှင့် မြေဆွေးကိုလည်းထည့်၏။ မြေဘက်ဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်သင့်သည်များကို အားလုံးပြုပြင်ပြင်ဆင်၏။ ထိုမြေတွင် မျိုးကောင်းမျိုးသန့်များကိုလည်း စိုက်ပျိုး၏။ ထိုကဲ့သို့ စိုက်ပျိုးသော သစ်ပင်တိုင်း၌ ညီမျှတူညီသော သီးနှံများအားလုံး သီးပွင့်လာမည်ဟု မယုံမှတ်အပ်။ အချို့သည် ပိုးဖျက်လိမ့်မည်။ အချို့သည် ရာသီဥတု အပူအအေးဒဏ်ကို ခံရလိမ့်မည်။ လောင်းရိပ်အမျိုးမျိုးကလည်း ထိုးတားလိမ့်မည်။ ထိုအခါတွင် အပင်တိုင်းသည် ညီညာဖျဖျ သီးပွင့်ကြခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြတော့။ အချို့မှာ အသီးများ၍ အချို့မှာ အသီးနည်းကြပေလိမ့်မည်။ အချို့မှာ အလုံးထွား၍ အချို့မှာ ကြုလိုကြပေလိမ့်မည်။ အညာကြွစစ်သည်တစ်ဦး၏ မှတ်တမ်းတွင် ခင်မောင်ညိုတို့၏ အဖြစ်ကိုမူကား မြန်မာပီသစွာဆိုရပါမူ ကံတရားဟုသာ ပြောရပေမည်။

သမိုင်းကြောင်းများကို ဖတ်ရသောအခါ လွန်စွာစိတ်တက်ကြွဖွယ်နှင့် အားကျဖွယ်ကောင်းလှပေသည်။ သို့သော် ကိုယ်တိုင်ပါဝင်လှုပ်ရှားကြသော သူများအဖို့မှာမူ သက်သာလှသည်မဟုတ်၊ ကိုယ်တိုင်ရေဝတ်ဖူးမှသာ ရေဝတ်သောဒုက္ခကို သိနိုင်ပေသည်။ ရေမငတ်ဘူးသောသူအား ရေငတ်ခံရခြင်း၏ဒုက္ခကို စာဖြင့်ရေးဖွဲ့၍ မည်မျှပင်ဖတ်နိုင်စေသော်လည်း တကယ်ရေငတ်ခံရခြင်း၏ဒုက္ခကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ရေးဖွဲ့သူ ပြောင်မြောက်လွန်းလျှင်မူကား အသင့်အတင့်မျှ ခံစားနိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။ သမိုင်းတွင် မပါဝင်ခဲ့ကြရသော ပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီးတို့သည် ခင်မောင်ညို၏ အရေးအသားပီပြင်ခြင်းတို့ကြောင့် သင့်တင့်သော ခံစားမှုများ ရှိကြမည်မှာမလွဲပေ။

တော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲအမျိုးမျိုးတို့တွင် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲသည် အခက်အခဲ အကျဉ်းအကျပ်ဆုံးပင်ဖြစ်၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အုပ်စိုးသူများမှာ တိုင်းတစ်ပါးသားများဖြစ်ခြင်း၊ တစ်ချိန်တည်းတွင် အရင်းရှင်ကိုလိုနီနယ်ချဲ့များဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ရက်စက်မှုနှင့် ဖိနှိပ်မှုတို့တွင် အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်နေသောကြောင့်တည်း။ တခြားတစ်ဖက်တွင်မူ အမျိုးသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုတွင် သူမတူအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်းတို့နှင့် တူညီသော ရည်မှန်းချက်အတွက် ထူးခြားစွာခံနိုင်ရည်ရှိကြခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ခင်မောင်ညိုတို့တစ်သိုက်သည် ခက်ခဲကျဉ်းကျပ်သော လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရသော်လည်း ခံနိုင်ရည်ရှိခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲတစ်ရပ် မပြီးမြောက်ဘဲနှင့် မည်သည့်လူမှုတော်လှန်ရေးတစ်ရပ်ကိုမျှ ဆင်နွှဲရန်ဖြစ်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် လွတ်လပ်ရေးဟူ၍ မရှိက မည်သည့်နိုင်ငံတော်အာဏာမျှ ရှိမလာနိုင်သောကြောင့်တည်း။ မည်သည့်နိုင်ငံတော်အာဏာမျှ ရှိမလာခဲ့ပါက မည်သည့်တပ်မတော်တစ်ရပ်ကိုမျှ ဖွဲ့စည်း တည်ထောင်နိုင်မည်မဟုတ်သကဲ့သို့ မည်သည့်ကုန်ထုတ် အရင်းအနှီးများကိုမျှ နိုင်ငံပိုင် ပြုလုပ်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် မည်သည့်လူမှုတော်လှန်ရေးမျှ ရှိလာနိုင် တော့မည် မဟုတ်။

ကျွန်တော်တို့သည် ဟင်းချက်ရာတွင်သာ ပါဝင်ခဲ့ကြ၏။ ဟင်းချက်နည်းကို ဖော်ပြခြင်းငှာမစွမ်း။ သမိုင်းလှုပ်ရှားမှုတွင်သာ ပါဝင်ခဲ့၏။ မှတ်တမ်းရေးခြင်းငှာမစွမ်း။ ဆွံ့အသောသူ အိမ်မက်သကဲ့သို့ ပြန်ပြောခြင်းငှာ မတတ်စွမ်း။ လွတ်မြောက်ရေးနှင့် တပ်မတော်သမိုင်း အသီးသီးတို့သည် မှတ်တမ်းတင်သူမရှိဘဲ ပျောက်ပျက်ကုန်သည်လည်း ရှိကြလေပြီ။ ယခုမူ ခင်မောင်ညို(မန်း)သည် အဆိုပါ သမိုင်းမှတ်တမ်းတစ်စိတ်တစ်ဒေသကို မှတ်တမ်းအဖြစ် တင်ပြလာသောအခါ ရဲဘော်ဟောင်းများကိုယ်စား အထူးပင်ကျေးဇူးတင်ရှိရပေသည်။ အလားတူ မှတ်တမ်းတင်နိုင်သူများ မှတ်တမ်းတင်နိုင်ကြစေရန်လည်း ဆန္ဒပြုရပါသည်။ တစ်ခုတော့ရှိပါသည်။ မှတ်တမ်းတင်ရာတွင်မူ ပုံကြီးချဲ့ခြင်း၊ သိဒ္ဓိတင်လွန်းခြင်း၊ ကိုယ်ရေးဖော်ထုတ်မှုများလွန်းခြင်း၊ အခြားသူများအား အပြစ်ပြောဆိုခြင်း၊ ကြီးမြင့်နေသူများအား မြှောက်ပင့်ခြင်း စသည်တို့ကိုမူ ရှောင်ရှားကြရန် လိုပါသည်။ ခင်မောင်ညို(မန်း)သည် ဤစာအုပ်အတွက် အောင်မြင်မှုရရှိသည်ဟုဆိုခဲ့ပါလျှင် ဖော်ပြခဲ့သော အချက်များကို ရှောင်ရှားနိုင်ခဲ့ခြင်းက ပို၍အောင်မြင်သည်ဟု ဆိုရချေမည်တမုံ့။

ဗိုလ်မှူးမောင်ထူး(တပ်ကြပ် မောင်ထူး)

မြန်မာနိုင်ငံတော် စစ်တက္ကသိုလ် (ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း)

ဇွန်လ (၂၅)ရက်၊ ၁၉၆၉ ခု၊

◆